

NGƯỜI MẸ VỚI XIẾT BAO NỔ ĐAU

Mẹ Việt Nam anh hùng Nguyễn Thị Huệ năm nay đã bước sang tuổi 97. Cả cuộc đời mẹ tận tảo sớm hôm, âm thầm chịu đựng những đau thương của cuộc đời, nhiều khi tưởng không thể vượt qua nổi. Ngay sau vết thương lòng khi người con trai duy nhất của mẹ hy sinh chưa kịp lành, lại đến người chồng, rồi con dâu mang bệnh nặng lần lượt từ bỏ mẹ. Vậy mà, điều kỳ diệu nào đã giúp mẹ vượt qua mọi khó khăn cuộc đời.

● BUI ĐỨC TẤN

Mẹ Nguyễn Thị Huệ sinh ra trong một gia đình thuộc dòng họ Nguyễn có truyền thống lễ giáo, đóng góp nhiều công lao với đất nước, với dân làng từ thời kỳ nhà Lê (thế kỷ thứ 17). Từ truyền thống nề nếp gia phong của dòng họ, khi về làm dâu họ Bùi (khu 9 phường Đại Phúc, thành phố Bắc Ninh, tỉnh Bắc Ninh), mẹ Nguyễn Thị Huệ rất chịu thương chịu khó, làm lụng, sớm tối làm sao cho đời sống của gia đình nhà chồng đỡ vất vả.

Cái xóm De xưa có cánh đồng Chằm trũng nước quanh năm, không có ruộng cao nên không trồng được hoa màu, đời sống vô cùng khó khăn. Bữa cơm dọn củ, dọn khoai đến năm sáu mươi phần trăm với hũ tương, hũ cà, lọ mắm ăn dè xén quanh năm. Hoà mình trong đời sống quê hương, họ hàng, người con dâu họ Bùi thảo hiền ấy, cũng như bao người phụ nữ Việt Nam, chăm chỉ ruộng đồng, tận tảo từ mờ sáng cho đến tối khuya.

Cách mạng tháng Tám bùng lên, rồi kháng chiến trường kỳ, những người con họ Nguyễn đã cùng nhân dân đứng lên cướp chính quyền năm 1946, như: Nguyễn Văn Kinh (tức họa sĩ Tôn Đức Lương - người đã vẽ huy hiệu Đoàn Thanh niên Tiên phong Hồ Chí Minh) và Nguyễn Văn Năm (tức nhà nhiếp ảnh Mai Nam - người trực tiếp chụp ảnh Bác Hồ thời kỳ ở quân khu Việt Bắc và sau ngày tiếp quản Thủ Đô 1954). Hai anh em được ủy ban cách mạng làm thời cử về cùng một số người nòng cốt trong làng tổ chức cướp chính quyền. Trong không khí sôi động đó, có những người con dâu họ Bùi như mẹ Huệ cũng tham gia tập thành rồi tổ chức học cứu thương, tổ chức lực lượng chi viện cho kháng chiến.

Mẹ chỉ có một người con trai duy nhất. Trải qua kháng chiến chống Pháp rồi chống Mĩ, theo lời kêu gọi của Bác để giải phóng miền Nam, chàng thanh niên Bùi Văn Dỹ đã hăng hái tham gia vào những hoạt động phong trào

>> Đổng chí Phạm Quang Nghị - Ủy viên Bộ Chính trị, Bí thư Thành ủy Hà Nội thăm và tặng quà Bà mẹ Việt Nam anh hùng Nguyễn Thị Huệ

thanh niên xung kích "ba sẵn sàng". Khi giặc Mỹ đổ quân ồ ạt vào miền Nam nhằm đẩy mạnh cuộc chiến tranh đàn áp nhân dân miền Nam và mở rộng chiến tranh phá hoại miền Bắc, theo tiếng gọi thiêng liêng của Tổ quốc "tất cả vì miền Nam thân yêu", Bùi Văn Dỹ đã quyết định xa bố mẹ và người vợ trẻ cùng hai đứa con gái để tình nguyện nộp đơn lên đường ra mặt trận. Biết là chiến trường ác liệt, ra đi chẳng kể ngày về, nhưng mẹ không hề cản ngăn mà vẫn động viên, chỉ mong con lập chiến công, góp phần nhỏ bé cho đất nước.

Con trai mẹ ra đi được một thời gian ngắn, thì người chồng thân yêu của mẹ vì bệnh nặng nên đã qua đời. Mẹ và người con dâu cần cù chịu khó lao động tăng gia sản xuất phục vụ kháng chiến. Ngày đại thắng mùa xuân 1975 đến, ai nấy đều vui mừng vì được đoàn tụ. Mẹ và con dâu từng giờ từng phút ngóng chờ anh Bùi Văn Dỹ trở về. Vậy mà, nhiều năm qua đi, mẹ mỗi mắt chờ con mà vẫn không có tin tức gì. Rồi cho đến một ngày, mẹ nhận được một tờ giấy báo tử. Anh Bùi Văn Dỹ (đơn vị 12.D3.E41.KB) đã anh dũng hy sinh tại mặt trận phía Nam, ngày 16-7-1966 đến nay vẫn chưa tìm được mộ. Đầu óc quay cuồng, mẹ quy xuống, không sao khóc được thành lời. Người con trai duy nhất đã hi sinh, nhưng nỗi đau càng khốn xiết khi người con dâu của mẹ, vợ liệt sỹ Bùi

Văn Dỹ, có lẽ vì quá đau buồn, một thời gian sau cũng qua đời. Với bản lĩnh của người phụ nữ Việt Nam, kiên cường, bất khuất, mẹ đã vượt qua nỗi đau, gương dạy dỗ chăm nom hai cháu gái, cũng là niềm hi vọng, chỗ dựa vững chắc về tinh thần để mẹ vượt qua khó khăn cho đến ngày nay.

Cả cuộc đời mẹ tận tảo, luôn âm thầm chịu đựng nỗi đau thương mòn mỏi da diết. Mẹ vẫn sống, không kể nhọc nhằn, cố sức lao vào công việc cho bớt nỗi sầu đau. Nhiều đêm nước mắt mẹ vẫn tuôn trào vì thương chồng, nhớ con. Cả đời mẹ chỉ quanh quẩn noi quê hương sớm hôm tận tảo làm lụng nuôi con, nuôi cháu cho đến ngày khôn lớn. Nỗi đau nhiều khi tưởng không vượt qua nổi nhưng được sự đùm bọc giúp đỡ của gia đình dòng họ, bà con chòm xóm và chính quyền địa phương, mẹ đã vượt qua và đứng vững. Mẹ biết rằng, không phải chỉ mình mẹ phải chịu nỗi đau tột cùng ấy. Trên đất nước này, còn có biết bao bà mẹ mang nỗi đau như thế, và hơn thế. Ngay như trong dòng họ Bùi, cũng có ba liệt sỹ nữa còn chưa tìm thấy hài cốt. Đó là liệt sỹ Bùi Văn Thủy hy sinh ngày 9/6/1971 đơn vị KT tại mặt trận phía Nam; liệt sỹ Bùi Văn Quế hy sinh ngày 15/3, liệt sỹ Bùi Văn Bật hy sinh ngày 19/8.

Phải chăng con của mẹ đã hóa thân vào không gian, hóa thân vào thời gian, các con đã trở về với cát bụi, hóa thân vào đất nước, vào cây cỏ, hóa thành hoa, thành lá góp phần làm nên Tổ quốc xanh tươi, đã phù hộ cho mẹ được khỏe mạnh sống lâu. Mẹ chỉ mong vong linh của con, các đồng đội, anh em sớm được siêu thoát. Cứ mỗi khi trống trải, thương nhớ đến con, Mẹ lại lên chùa lễ Phật. Bên phía cổng chùa là khu tưởng niệm các anh hùng liệt sỹ của quê hương, cứ tuần rằm mồng một, mẹ lại đều đặn vào thắp hương cho các con và bao đồng đội khác, xúc động và tự hào. Dáng mẹ chậm rãi bước đi về phía có những hồi chuông ngân nga, linh thiêng và sâu thẳm.